diligim⁹ fratres. Et qui non dili
git manet in morte. Tercium ſig
nū ad gaudiū eligendū eſt pcti
deteſtatio vt hẽat horrorẽ pccō-
rū in ꝯſciā et cū viderit alios pec
care q̄ ſibi multū diſpliceat. Vñ
dr in pſalmo. Perfcō odio oderā
illos inimici fcī ſūt m. Per h̄ tria
ſig̃ ꝯgnoſcit̄ ſumēd⁹ ad gl̃az Et
ideo q̄rit dauid in pſal. Quis aſ
cendet i montē dm: aut q̄s ſtabit
in loco ſcō ei⁹ Innocēs manib⁹ ⁊
mūdo corde q̄ nō accepit inuanū
aiam ſuā. Ideo iſta q̄tuor ſunt a
nob̄ abſcōdita Dies mortis. dies
iudicij q̄s dānandus. aut q̄s ad
gl̃iam aſſumēd⁹. Et ergo ad the
ma. Jheſus abſcōdit ſe ⁊c.

Dominica palmarū.

Sermo. xxij.

Icite filie ſyon. Ecce rex
tuus venit tibi. Mat. xxi
Nō q̄ apud antiq̄s fcā
⁊ ꝓbitates ſolebant laudari. Et
h̄ propt̄ tres cauſas. Pmo vt ip
ſis de ſuis probitatib⁹ grāz actio
exhiberet̄. Vñ greg. Nō eſt dig
nus de dādis q̄ nō reddit grates
de datis. Scdo vt laudatores in
poſterū reddant̄. Vñ ait poeta.
Virtus laudata creſcit Et h̄ patz
de dauid pmo regū qñ ipſe fecit
victoriā ꝯtra goliā oīs ppl's ipſū
laudabat. Et rex poſuit eū ſuper
equū ſuū ⁊ duxit eum p totā ciui
tatē in regalib⁹ veſtib⁹. et mulie-
res et pueri clamabāt. Saul per
cuſſit mille et dauid decē milia in
milib⁹ ſuis. Tercio vt alios ad ſi
milia opera virtuoſa valeāt exci
tare vt ptz qr troiani laudabāt
herculē militē fortiſſimū qr multa
bona eis fecit pro eis pugnando
Ideo rōni laudabāt pompeyum
cui⁹ imaginē ex ere erexerūt et in
multis honorauerūt propt̄ bñfi
cia q̄ ab ipō acceperunt. Et ſm̄ h̄
iudei a xpō multas v̄tutes ⁊ mira
bilia audierūt et viderūt. Nā ce-
cos illuīauit. mortuos ſuſcitauit.
leproſos mūdauit. ifirmos cura
uit Et ido teſte ꝯſciā eoꝝ laudes
⁊ honoēs īpendē ſibi voluerīt Et
h̄ patet in h̄ euāgelio qd̄ hodie
legimus ante ꝓceſſionē et paſſio
nem. Et ſcribitur Math. xxi.

Um appropiquaſſēt ib̄s ihero-
ſolimis in die palmarū de mane
⁊ veniſſēt bethfage ad villā q̄ fuit
in monte oliueti in pede montis.
Tūc miſit duos de diſcipul' ſuis
dicēs. Ite in caſtellū qd̄ ꝯtra vos
eſt Jherlm vocauit caſtellū ⁊ nō ci
uitatē. qa ciuitas apd̄ antiq̄s fuit li
bera ſ ipſi libertatē propt̄ pctā
pdiderūt Et ido dixit. Ite in caſ
tellū ⁊ ſtatim īuenietis azinā alli
gatā ⁊ pullū cū ea. Azinū habe
bāt propt̄ paupes q̄ nō habebāt
eq̄s vl mulos vl propos aſinos
Nā ciuitas eāt in mōte ſita. ⁊ pau
pēs q̄ habebāt opus accepert aſi
nā. ⁊ aquā vl lignū duxerūt ⁊ de
derūt ſibi ad ꝯmedēdū ⁊ ad locū
ꝯmunē ipſū ligauerūt. Dixit er-
go eis Ite ſoluite et adducite m.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Si q̄s vobis dixerit: q̄re ſoluitis
Dicite· Dn̄s hijs opus habet. et
ꝯfeſtim dimittet vos· Hoc autē
totū factū eſt vt adimpleretur qđ
dictū ē p ꝓphetā yſaiam dicentē
Dicite filie ſyon Ecce rex tuus ve
nit tibi manſuet9 ſedēs ſup aſinā
ꝛ filiū ei9 ſubiugalē propt̄ huili
tatē· Eūtes aūt diſcipuli fecerūt ſic̄
p̄cepat eis ihs. Et adduxerūt
aſinā ꝛ pullū·i·puulū. Et ipoſue
rūt ſup eos veſtimēta ſua ꝛ eum
deſup ſedē fecerūt Plima āt tur-
ba ſtrauerūt veſtimēta ſua in via
q̄ venerāt de alijs ciuitatibꝫ propt̄
feſtū ſolēne Et mlta bō de ihu na
zareno audierūt Et ido h̄ fecert̄
Alij āt cedebāt ramos de arboibꝫ
ꝛ ſternebāt ī via Turbe āt q̄ p̄ce
debāt ꝛ q̄ ſeq̄bant clamabāt can
tando Oſāna·i·ſalua nos fili dđ
regis nr̄i. bn̄dcūs q̄ venit in noīe
dn̄i Ex hijs verb ē ſciēdum q̄ tur
ba hodie xp̄m honorauit ī q̄tuor
P̄mo ī veſtimētis ꝓſternēo·ſcđo
in ramis ꝓiciendo·tcio in floribꝫ
portādo·q̄rto. in bn̄dicēdo Jta et
nos debemus hodie xp̄m hono-
rare·p̄o in veſtimētis pn̄e et dile
ctionis·ſcđo in ramis palmaꝝ et
oliuaꝝ. tcio in floibꝫ v̄tutū ꝛ exul
tacōnis. q̄rto in laude bn̄dictōis
P̄mo dico ſic q̄ vnuſquiſqꝫ nr̄m
hodie debꝫ xp̄m honorae in veſti
mētis pn̄e ꝛ dilcōis Nā de veſ
timēto penitētie legim9 in ſcolaſ
tica hyſtoria Qn̄ aliq̄ mlier fuit
ap̄hēſa in fornicacōe. tūc aliq̄bꝫ
faciebāt grām ꝛ aliq̄s ſm̄ p̄ceptū
lapidabāt· Sꝫ ille mlieres q̄bus
fuit fcā grā portabant veſtimēta
ſciſſa ꝛ totū corp9 cū capite vela-
bāt·ꝛ iſta veſtimēta erāt nigra et
ex vtraqꝫ pte pēdebāt manifeſte
vſqꝫ ad terrā·et ita velate erāt in
facie q̄ vix poterāt vidē greſſum
viaꝝ· Jta aīa q̄ peccauit mortlit ē
adultera apđ deū cui ē deſpōſata
in bap̄mo p anulū fidi· Vn̄ ſentē
tia dānacōis ꝛ mortis etne eſt ia
nua a deo ꝓlata· Vn̄ ezech· Aīa
q̄ peccauerit mortalr ipſa moiet
Debet igit tal aīa de bō volūtate
ſe caſtigaē ꝛ accipe in corde veſti-
mentū pn̄e nigrū in huilitate et
ſcīdē p amaritudinē ꝯtricōis· Vn̄
ait Johel Scindite corda vr̄a et
nō veſtimēta veſtra et velate oēs
ſenſus corpois vr̄i·ſ·viſū auditū
guſtum tactū et adoratū ne ī illis
ampli9 offēdas creatorē tuū Cū
igit accipis huilitatē in recorda
tione pccōꝝ tuoꝝ ipēdis honorē
xp̄o ꝛ ēſtituet tibi grām quā ami
ſiſti vt ait Ezech· Aīa q̄ reuſa ē
de via ſua mala ip̄a viuet ꝛ non
moiet p lapidacōem etne pene·
Scđa veſtis in q̄ debem9 xp̄o ob
uiare eſt dilectōis. et iſta veſtis ē
viridis· Vn̄ legim9 q̄ romani de
pinxerunt dilectōnem ad modū
iuuenis cū viridi veſtimēto et fa
cie lata et capite erecto· Jn cuius
frōte ſcriptū erat aureis litteris
hyemps et eſtas· lat9 eius aptum
erat ꝛ in corde ſcriptū aureis lrīs

longe et prope· Jn fimbrijs veſti
menti aureis lr̄is vita ⁊ mors Jta
ſpūalr imago fuit depicta ad mo
dū iuuenis pulcerrimi q̄a dilc̄o
ſemp debꝫ eſſe q̄ſi flores iuuēt⁹ ⁊
nunꝗ̄ ſeneſcē· Vn̄ ait ſap̄· Ne de
relinq̄s amicū in nec̄itate Jta hō
diligēs deū· deū debet in ꝑrio dili
gere ſibi in nec̄itate ſubueniendo
Jtē in frōte nāqꝫ erāt ſcriptū lr̄is
aureis hyems et eſtas Jn ſignū
ꝙ ver⁹ amic⁹ in dilc̄one vͣa nō di
mittit illū quē amat ī hieme adū
ſitatis ⁊ in eſtate pſpitatis Jta ⁊
nos xp̄m deb̄m⁹ diligē ī adūſita^e ⁊
pſpitate· Vn̄ ait iob· Si bō̄ ſuſce
pim⁹ de manū dn̄i· mala āt q̄re nō
ſuſtieam⁹ Jtē ī corde fuit ſcriptū
lōge et ꝓpe aureis lr̄is· in ſignū q̄
diligit ſe q̄ñ prope ē. diligat eū ſi
lōge eſt Sꝫ multi diligūt in facie
dum ſūt prope ſed longe. i. a ter
go detrahūt Vn̄ poeta· Qui mel
in ore gerit et me retro pūgē q̄rit
Ei⁹ amiciciā nolo mihi ſociā· Jtē
latus ei⁹ apertū eſt in ſignū ꝙ q̄
diligit debꝫ ſuo dilecto ſuū cor ſp
reuelare· Jta et nos debem⁹ xp̄o
cor noſtrū in ꝯtric̄oe ⁊ ꝯfeſſione
reuelare ſic vero dilecto q̄ nos di
ligit Vn̄ ait ioh̄· in apoc̄· Qui di
lexit nos ⁊ lauit nos a pct̄īs in ſā
guīe ſuo Jtē in fimbria veſtimēti
ei⁹ fuit ſcriptū aureis lr̄is vita ⁊
mors· in ſignū ꝙ q̄ veracit̄ diligit
diligit in vita et in morte Qd̄ pꝫ
de maria magdalena q̄ xp̄um di
lexit et in domo phariſei vnxit et
lacrimis pedes lauit et crinib⁹ ter
ſit Ad quā xp̄c ait Dimiſſa ſūt ti
bi pctā mlt̄a· vn̄ mlt̄ū dilexiſti Et
ſic ipm̄ ī vita dilexit ita ⁊ ī morte
diligent̄ ī ſig^m dilectōis q̄ſiuit Et
ſic pꝫ ꝙ deb̄m⁹ hodie xp̄m hōrare
in duplici veſte videlꝫ pm̄e ⁊ dilc̄
onis. Scd̄o dico ꝙ xp̄m debem⁹
hodie in ramis arboꝝ honorare
ꝓiciēdo ad pedes ei⁹. Due arbo
res ponū^r in euāgelio ſcꝫ oliua et
palma Oliua ſignificat miam· q̄ ei
miſcicors ē floret ſic oliua Vn̄ cō
mēdat ſapīa miſericordē hominē
dicens. Quaſi oliua ſpecioſa in
campis· nā oliua ſp retiet ſuū vi
rorē tā in hyeme q̄ꝫ in eſtate Jta
miſericors floret h̄ in grā· et in fu
turo in gl̄a Et legim⁹ ꝙ ſalomon
fecit portas tēpli ih̄rlm de oliua
q̄ndo in ih̄rlm templo edificauit
dn̄o Jn ſignū ꝙ quicūqꝫ voluerit
ire ad portā templi celeſtis ih̄rlm
oportet ipſū eē miſcicordē in hac
vita Ergo oīs miſcicors honoāt
hodie xp̄m portās ramū oliue in
maib⁹ ſic colūba quā noe emiſit
de archa portauit ramū oliue vi-
rentib⁹ folijs· vt habet̄ gen̄· viij
Jta miſcicors tp̄e inūdacōis aq̄
rū· i· tribulacōꝫ in die iudicij reci
piet̄ a xp̄o letant̄· qꝛ h̄ ipſū hono
rauit in mīa Scd̄a arbor poni
tur in euāgelio de cui⁹ ramis ꝓie
cerūt· i· palma Palma ſignificat
vitā bonam et honeſtā· Vnde ait
anima in cāticis Aſcēdam in pal
mā et apprehēdam fructus eius

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Hec palma habet ramos multos
Habet ramū pacie· hʒ ramū obe-
diētie· habʒ ramū dilectōis et cō
ſtantie habʒ ramum penitentie·
habʒ ramū caſtitatis· Cum ramo
obediētie honoáuit deū Abrahā
q̄ voluit deo obedīē et ꝓpriū filiū
ocādē et deo offerre vtʒ in gene.
Cū ramo pacīe honorauit deum
Job q̄ oīa pdidit tn̄ patienē dix
it Dn̄s dedit dn̄s abſtulit ſic dn̄o
placuit ita fcm̄ ē ſit nomē dn̄i bn̄
dictū Cū ramo dilectōis honora
uerūt xp̄m diſcipli q̄ mortē ꝓ eo
ſuſtinuerūt Cū ramo ꝯſtantie ſcī
mr̄es xp̄m honorauerūt· vtʒ de
mr̄io mr̄m· de ſcō ſtephano· laurē
tio· Cū ramo pn̄e honorauerūt
xp̄m ſcī ꝯfeſſores q̄ ieiunauerūt
orauerūt· cū cilicijs corpa afflixe
runt propē deū Cū ramo caſtita
tis honorauerūt xp̄m ſcē v̄gines
q̄ propē xp̄m v̄ginis filiū v̄gini
tatē vſqʒ ad mortē ſeruauerunt
Patʒ ergo q̄ꝫ turba xp̄m honora
uit cū ramis de oliua ⁊ de palma
Jta ⁊ nos de mīa. i. oliua· ⁊ pal-
ma· i· vita bona Tercio debemus
xp̄m cū turba honorarē cū v̄tutū
floribꝫ. qꝛ ipē eſt flos v̄ginitatis·
vt ipſe ait in canticis · Ego flos
campi et liliū ꝯualliū · Sʒ hodie
q̄tuor gn̄a aīaliū īhonorāt xp̄m
florē virtutū cū q̄tuor mal̄ floibꝫ
Nā ypocrite inhonorāt eū flore
q̄ creſcit in ſcirpo de q̄ ait iob Nū
q̄d p̄t viuē ſcirpꝰ· i· beyſe ſine hu
more. á carectū· i· ſnytgras ſine aq̄

Cum ipſe ſit in flore pōt manu
carpi ⁊ āte oēs floēs creſcit Scir
pus extiꝰ viret ⁊ īteriꝰ ē vacuus
Jta ypocrita floret mundo et nō
deo qꝛ ſua opa facit hoibꝫ intuē
da· Nō poteſt in flore manu car
pi qꝛ nō poteſt ypocta argui qui
fiat ipatiēs Et ideo ſūt q̄ſi flores
depicti q̄ apparēt et tn̄ nihil ſunt
De q̄ legimꝰ· iij· reg̃· vij· Fecit ſa
lomō in domo dn̄i flores depīgi
q̄ ſplendebant: ſʒ tn̄ q̄ſi nihil erāt
Secūdi q̄ hodie obuiant xp̄o floi
cum floribꝫ carnalis delectacōis
ſeu dilectōis ſūt laſciui De quibꝫ
Pſa dr̄. Oīs caro fenū et oīs gl̄ia
eiꝰ q̄ſi flos feni exſiccabit̄· Fenū
tpe mortis ⁊ flos eiꝰ delcātiois de
cidit Vn̄ dixerūt īpij deū nō cog
noſcētes ſap̄· ij· Nō pretēat nos
flos tpis· coronemus nos roſis
āteq̄ꝫ marceſcāt· Tercij q̄ hodie
xp̄ūm inhonorāt cū mal̄ floribꝫ
terene cupiditatis ſunt auari. Vn̄
Jacobus· Gl̄iet̄ autē hō in ſua
pietate Nā orit̄ ſol iuſticie ī die
mortis et in die iudicij cū ardore
v̄ine vltionis et cadit flos auari
cie. Quarti q̄ hodie virgineum
florem inhonorāt ſunt ſuperbi.
De quibꝫ ait ihere· lxviij· Date
moab florem ſupbie: qꝛ florens
egrediet̄ īprouiſe· Sic flos q̄ ca
dit āte tps. ita ſupbus hō cadit
ex īprouiſo de flore ſue ſupbie in
ꝓfūdū lacus fornacis Vn̄ legit̄
de nabuchodonoſor in li. daniel̄
iij. Q̄ꝫ nabuchodonoſor rex in

ſupbia ſua deambulauit in palla
tio ſuo et exaltatus in ſupbia ait
intra ſe. Ego nabuchodonoſoꝛ
edificaui mihi ciuitatē babilonie
in decorē regni mei ⁊ floꝛē fortitu
dinis mee Et propt̃ h̄ eiectus eſt
de regno velut q̄ deiciť de ſtipite
in terrā ⁊ cõculcať. Ita accidit ho
die miſeris quoꝝ coꝛ eleuať in ſup
bia ⁊ floret in fortitudīe coꝛpis.
Et tpe moꝛtis proiciť flos tal' in
ſterq̄liniū etne moꝛtis. Et ſic ob
uiant dn̄o q̄tuoꝛ gn̄a hoīm ho-
die cū q̄tuoꝛ mal' floꝛibꝫ. vt ypo
crite. luxurioſi. auari. ⁊ ſupbi ⁊c.

Q̄rto dico q̄ turba hodie ho
norauit xp̄m in laude exultacõis
cantādo Bn̄dict᷒ q̄ venit in noīe
dn̄. Vtꝫ in euāgelio Turbe q̄ ſeq̄
bant ⁊ que p̄cedebāt clamabāt
Bn̄dict᷒ q̄ veīt in noīe dn̄. Ipe ē
benedicēd᷒ q̄a venit ad nos oēs.
ſuos fideles bn̄dicēdo. h̄ p grām
et in futuro p gl'iam. Ipſe ei erat
ille de q̄ predixit pr̄ ad abraham
ante aduentū xp̄i. quindecī centū
annoꝝ ⁊ vltra. In ſemine tuo bn̄
dicent' oēs tribꝫ terre Nā propt̃
pctā hoīm t̄ra fuit maledc̄ā ꝫ per
xp̄m bn̄dc̄ā vt pꝫ geneſ. i. Male
dicta terra in ope tuo Et ideo hō
natus de t̄ra. nutrit᷒ de t̄ra īcurre
bat eandē malediciōem. Et ideo
illd' verificādo ſpūſcõ inſpirāte cla
mabāt. Oſāna. i. ſalua nos a ma
ledictõe qꝛ bn̄dictionē dare volu
it oībꝫ iuſtis. et maledictõez oībꝫ
mal' vt patet geneſis vbi legim᷒
Q᷒ p̄triarcha iacob habuit. xij. fi
lios q̄ acceſſerūt ad prēm vt acci
perent ab eo bn̄dictionē Quibꝫ
oībꝫ bn̄dixit pret dan: cui male-
dixit dicēs. Fiet dan q̄ſi coluber ⁊
ſerpēs venenoſus moꝛdēs et hoc
propt̃ ſuā maliciā qꝛ parēteˢ nō
hōrauit Ita ſpūalr̃ cū oēs filij dei
in die iudicij accedunt ad prēm
glie vt accipiāt bn̄dictõez celeſtē
tunc oēs bn̄dicet pret peccōrem q̄
deum nō honoꝛauit nec ipſū lau
dat et illū maledicet Ideo cū tur
ba debem᷒ xp̄m honoꝛare. et Be
nedictus q̄ venit in noīe dn̄ decā
tare. vt cū oībꝫ elcı᷒ in die iudicij
valeam᷒ ad bn̄dicendū ſtare Er
go q̄ ad thema Dicite filie ſyon.
ecce rex tuus venit. occurre ei cū
veſtimētiˢ pn̄e ⁊ dilcõis. cū floi
bus v̓tutū. cū ramis mīe ⁊ pieta-
tis ⁊ cātiaˢ leticie ⁊ bn̄dictõis. vt
nos bn̄dicat h̄ et in futuō Amē.

In cena domini.

Sermo. xxiij.

Exemplū dedi vob' vt quē
admodum ego feci ita et
vos faciatis Jo. xiij. Nos
videm᷒ q̄n aliq̄s bon᷒ ⁊ fidel' ami
cus ab amico debet recedere ſolꝫ
ſibi aliq̄d' clenodiū relinquere vt
poſt receſſū habeat de eo cogitaē
Ita xp̄s dn̄s nr̄ qui venit ad nos
tanq̄ amicus ad amicū nos viſi-
tare. Vt ait ī p̄s. q̄a viſitauit nos
oriens ex alto Volēs a ſuis ami-
cis de h̄ mundo recedē exēplū ſue
memoie voluit nobis h̄ relinquē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf